

razporedja breda jontes kristjan muck

galerija iskra trg revolucije 3 oktobra novembra 1980

nekoč
sem šel
prek belih črt.
Precej drugačen.
Asfalt na vrhu Cojzove je kožnat bil.
Prehod za pešce
ob drevesu
meni neznanega naziva, velikanskem,
je neskončen.
Pomlad 1975
me bo raznesla, ker sem poln videnj.
Samogovornik.
Bi hotel čas zapreti v besedo
nekoč.

nekje
med listi knjige
berem sebe.
Čudim se.
Kosci ritma v njih so vsakič drugačni.
Prostorja belih pravokotnikov
imajo, ko jih dojemam,
vselej drugačno težo in obliko.
Konec koncev
pa razmišljam v blagih matematičnih krivuljah
o teh listih.
Razvidnik.
Bi hotel izzvati vsa prostorja, ki so
nekje.

nekoč
bom sedeč
v morju knjige.
Enak svojim junaštvom.
Bom strmeč v črno okno.
Bela koža
v kosčenih statvah,
skladi sklenin, kalajoči se v mišicah,
ves čas klenkljajo večnost.
Pozabljena je odločitev davna,
za življenje menda.
Prehodnik.
Bi se hotel spomniti tistih stvari, ki se premikajo
nekje.

Kristijan Muck

VODILA OB DELU ZA PROJEKT RAZPOREDJA

A

1. Težnja po spoznanju, v koliko je mogoče tradicionalno postavitve in uporabo umetniških objektov prenesti v običajno življenjsko sredino, kjer bi vsaj do neke mere lahko bil tudi gledalec soustvarjalec.
2. Zavest o tem, da v umetnostnem eksperimentiranju obstaja nevarnost, da objekt postane sam sebi namen, zato vztrajati predvsem pri iskanju temeljnih postavk zaznavanja in odnosa do pojavov sveta.
3. Gibanje, kot odnos med strukturo, ki je na sebi relativno statičen element in med njenimi različnimi pozicijami v prostoru, kot odnos med obstojnostjo in spremembo, med kontinuiteto in diskontinuiteto, nudi mnogo možnosti za vključitev in združevanje različnih likovnih elementov, za njihovo kombiniranje, razčlenjevanje in ponovno razdružitev, ter obenem dovolj možnosti za vključitev gledalca.
4. Iskanje materialov, sredstev in načinov, v katerih je možno zajeti svetlobo, kot najsplošnejši fizikalni nosilec likovne govorice, povezano s težnjo po tem, da se gledalec lahko sam, z dejanjem, z gibanjem vključi v odnose, ki tvorijo nek iz celote izločen del, se lahko usmerja predvsem v oblikovanje prostora.
5. Iskanje združitve med elementi splošne likovne govorice, med konkretnostjo materialov, iz katerih so objekti in realnostjo odnosov, ki jih zaznavamo, obravnavamo in ravnamo z njimi v svojem življenju, v praksi pomeni realizirati razporedja med črto, barvo, rastrom, strukturo, steklom, lesom, kovino, papirjem in upodobitvijo zaznav življenja in odnosov do njega na ta način, da ikoničnost nadomestuje črka, v kateri je istočasno prisotna struktura, znak za zvok, beseda, podoba.

B

1. Težnja po zaustavitvi v času, po okamenitvi, materializiranju, procesov, ki se sprožajo ob zaznavanju okolja, v razmerjih med ljudmi, v ravnanju, odnosih, dejanjih, v kretnjah in besedah, v zvokih, delih slik, točkah, ki jih razbiramo in sestavljamo iz celote sveta.
2. Zavest o tem, da so popolnoma različni pojavi, prostorja, dogodki, ne glede na svojo pomembnost ali obrobnost povezani med sabo, zato vztrajati pri bistvu odnosov, ki se pojavljajo med deli neke celote.
3. Gibanje, predvsem v družbenem smislu, se pojavlja s prisotnostjo in v razmerjih med različnimi časi v določeni merski enoti, ki lahko obsega sekundo ali življenjsko dobo, človeštvo ali posameznika, ker smo sestavljeni in živimo obenem v različnih kosih časa.
4. Iskanje kosov časa, ki se skrivajo v prostorjih genov ali misli posameznika, v vizijah ali živalskostih človeštva, se izgublja v pahljači zaznavanj sveta, ki se razteza, na primer, od samoumljivega spoznanja o prehranjevanju, kot pogoju za življenje, do nedoumljivosti pojma lakota, kot soočenja z nebivanjem.
5. Iskanje razmerij med istočasno prisotnostjo konkretosti in abstrakcije v zaznavanju sveta je možnost za vzpostavitev relativno realnih odnosov do sveta. Iz načinov iskanja takšnih odnosov v življenju neke družbe izvirajo pojmi etičnosti. Iz igre z razporedji teh odnosov izvira pojem estetike. Razkrivanje, prebiranje, stapljanje, ločevanje razporedij, izpostavljanje polarnega odnosa med abstrakcijo in konkretnostjo je podoba, ki jo ta trenutek velja okameniti, materializirati v zvenu slike, jo govoriti, oživiti.

6. Po kotomerih segam; z brhkimi prsti misli.
 Moram naklon izmeriti pletenega protja, stene teles; dvojih.
 V njiju zvenči;
 v enem košu je trava zamolkla s paraboloidnih bregov telesa matere;
 v drugem košu buči listje jasno s skalnih padov telesa mojega.
 V ti dve strmini polaga hči svoji lici; je osemtedenska.
 Nekje po kotih funkcij teh dveh teles živi svet njenih oči.
 Nekje v funkcijah teh naklonov je blaženi kot njene mirnosti;
 svet je to njenega čela.
 Oče je v sekantah oči matere;
 so v sinusoidnih krivuljah, odvodih mojih misli gromade groz;
 krhek je koš najih teles za blagost sveta; tvojega, hči.
 A kar slediš valovanju trav v nedrih
 in prisluškuješ odmevu suhih src, ki se stresajo v prsih,
 ob iskanju razporedij, naklona, ki pod njim bi s ponovno silo oči
 bila prebodena že napisana knjiga sveta; zate; ti.
7. Osamljenost poezije, čistost računalniške krivulje, neposrednost rastra, otipljivost materialov, nerealno bivanje barve, prosojnost besede, petje slik v človeškem prostoru so viri, ki v delovnem procesu, kljub pristopanju iz različnih smeri, dajejo možnost za razporejanje, vsebovanje drugega v drugem in presevanje navidez raznorodnih delov pojavnosti, ki je kot splošni pojem ena sama.
8. Ritmi dela, ki jih je slišati v rezultatih ustvarjalnega procesa in ki izhajajo iz prostorij človekove danosti po rojstvu in iz kosov časa njegove spoznavne izkušnje, oblikujejo realna prostorja, v katerih lebdita abstraktnost misli in konkretnost dejanja, oba razsekana in razporejena v konkretnosti materiala, ki je tu kot abstraktni spomin na prvinsko bivanje, na svetost življenja.
9. Razporedja v objektih in med njimi naj bi v prostoru vsebovala težnjo, zavest in iskanje ritma med likovnimi elementi, znaki, pojmi:

- a) Razvezana knjiga: osnutek ambientalnega objekta s 15 vrtljivimi panoji
140 x 300 x 300, sitotisk na akrilnem steklu, kovina, les
- b) Steklena knjiga: teksti- grafike na 21 premakljivih steklih
50 x 200 x 45, sitotisk na akrilnem steklu, les
- c) Prisotnost Φ : skulptura, osnutek objekta na mehanski pogon
175 x 100 x 100, kovina, les
- d) Prisotnost Ω : skulptura, osnutek objekta na mehanski pogon
175 x 100 x 100, kovina, les
- e) Poliptih: 4 x 3 grafike na premakljivih steklih
240 x 135, sitotisk na akrilnem steklu, les
- f) Triptihon: knjiga, oziroma: grafična mapa – sitotisk
- g) Ikone: teksti-grafike na prozornih folijah – sitotisk
- h) Tabule: grafike – sitotisk